

הפטרה שלישית

דפור ענותא

ישעיה א'

חֲזוֹן יִשְׁעִיָּהוּ בֶן-אֲמוּץ אֲשֶׁר חָזָה
עַל-יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם בְּיַמֵּי עֲזִיָּהוּ יוֹתֵם
אֲחֹזֵי חֲזִיקָיָהוּ מֶלֶכִי יְהוּדָה; שָׁמְעוּ
שָׁמַיִם וְהֶאֱזִינִי אָרֶץ כִּי יְהוֹה דָּבַר בְּנִים
גִּדְלֹתַי וְרוֹמְמֹתַי וְהֵם פָּשְׁעוּ בִי; יָדַע
שׁוֹר קָנָהוּ וְחִמּוֹר אָבוֹס בְּעֻלְיוֹ יִשְׂרָאֵל
לֹא יָדַע עַמִּי לֹא הִתְבּוֹנֵן; רַחֲמֵי
חַטָּא עִם כָּבֵד עוֹן זֶרַע מִרְעִים בְּנִים
מִשְׁחִיתִים עֲזָבוּ אֶת-יְהוֹה נֹאֲצוּ אֶת-
קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל גָּזְרוּ אַחֲזֹר; עַל מַה
תָּפוּ עוֹד תּוֹסִיפוּ סָרָה כָּל-רֹאשׁ לַחֲלֵי
וְכָל-לֵבָב דָּוִי; מִכַּף-רַגְלִי וְעַד-רֹאשׁ
אֵין בּוֹ מִתֵּם פָּצַע וְחִבּוּרָה וּמְכֹרָה
טָרִיָּה לֹא-זָרוּ וְלֹא חִבְּשׁוּ וְלֹא רִכְכָּה
בְּשִׁמְזֵן; אֶרְצְכֶם שְׁמַמָּה עֲרִיכֶם שׁוֹרְפוֹת
אֵשׁ אֲדַמְתֶּכֶם לְגַגְדְּכֶם זָרִים אֲכָלִים
אֶתְהָ וּשְׁמַמָּה כְּמַהֲפַכַת זָרִים; וְנוֹתַרְהָ
בַת-צִיּוֹן כְּסִפָּה בְכָרֶם כְּמַלּוֹנָה בְּמִקְשָׁה
כְּעִיר נְצוּרָה; לוֹלֵי יְהוֹה צְבָאוֹת
הוֹתִיר לָנוּ שָׁרִיד כְּמַעַט כְּסֶדֶם הֵינּוּ
לְעִמְרָה דְמִינוּ; שָׁמְעוּ דְבַר-יְהוֹה
קִצְיֵי סֶדֶם הֶאֱזִינוּ תּוֹרַת אֱלֹהֵינוּ עִם
עִמְרָה; לְמַה לִּי רֵב זִבְחֵיכֶם יֹאמְרוּ
יְהוֹה שְׁבַעְתִּי עֲלוֹת אֵילִים וְחִלְב
מִרִיאִים וְדָם פָּרִים וּכְבָשִׁים וְעֵתוּדִים
לֹא חִפְצָתִי; כִּי תִבְאוּ לִרְאוֹת פָּנַי מִי-
בִקֵּשׁ זֹאת מִיָּדְכֶם רְמַס חֲצָרִי; לֹא
תּוֹסִיפוּ הִבִּיא מִנְחַת-שׁוֹא קִטְרֹת
תּוֹעֵבָה הִיא לִי חֲדָשׁ וְשֶׁבֶת קָרָא
מִקְרָא לֹא-אוֹכַל אֹזֶן וְעִצְרוּ-רַי;

חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׁנָאָה נִפְשִׁי הָיוּ
עָלַי לִטְרַח נִלְאֹתִי נִשְׂאָ; וּבְפִרְשִׁיכֶם
כְּפִיכֶם אֲעֹלִים עֵינַי מִכֶּם גַּם כִּי-תִרְבוּ
תְּפִלָּה אֵינְנִי שׁוֹמֵעַ יְדֵיכֶם דְּמִים מִלְּאוּ;
רַחֲצוּ הַזְכוֹ הַסִּירוּ רַע מֵעַלְלֵיכֶם מִנְגִיד
עֵינַי חֲדָלוּ הֲרַע; לְמַדּוֹ הֵיטֵב דָּרָשׁוּ
מִשְׁפָּט אֲשֶׁרוֹ חֲמוּץ שִׁפְטוֹ יְתוּם רִיבּוֹ
אַלְמָנָה; לְכוּ-נָא וּנּוֹכַחָה יֹאמֶר יְהוֹה
אִם-יְהִיוּ חֲטָאֵיכֶם כְּשָׁנִים כְּשֶׁלֶג יִלְבְּנוּ
אִם-יֹאדְיִמוּ כְּתוֹלַע כְּצִמְרֵי יְהִיוּ; אִם-
תֵּאָכְלוּ וּשְׁמַעְתֶּם טוֹב הָאָרֶץ תֵּאָכְלוּ;
וְאִם-תִּמְאָנוּ וּמְרִיתֶם חֶרֶב תֵּאָכְלוּ כִּי
פִי יְהוֹה דָּבַר; אֵיכָה הִיְתָה לְזוֹנָה קְרִיָּה
נֶאֱמָנָה מִלְּאֹתַי מִשְׁפָּט צְדָק יִלֵּן בָּהּ
וְעֵתָה מְרֻצָּחִים; כִּסְפָּף הִיָּה לְסִיעִים
סִבְאָף מֵהוּל בְּמִים; שָׁרִיף סוֹרְרִים
וְחִבְרֵי גִנְבִים כָּלוּ אֶהֱבֵ שִׁחַד וְרִדְף
שְׁלֹמֹנִים יְתוּם לֹא יִשְׁפְּטוּ וְרִיב אַלְמָנָה
לֹא-יָבוֹא אֵלֵיהֶם; לִכֵּן נָאִם הָאֵל-וָזֶן
יְהוֹה צְבָאוֹת אֲבִיר יִשְׂרָאֵל הוּא אֲנַחֵם
מִצָּרֵי וְאֲנַקְמָה מֵאוֹיְבָי; וְאֲשִׁיבָה יְדֵי
עֲלִיךָ וְאַצְרָף כִּבְרֵי סִיגְיָךָ וְאַסִּירָה כָּל-
כְּדִילִיךָ; וְאֲשִׁיבָה שִׁפְטֶיךָ כְּבִרְאשְׁנָה
וְיַעֲצִיךָ כְּבִתְחִלָּה אַחֲרַי-כֵּן יִקְרָא לָךְ
עִיר הַצְּדָק קְרִיָּה נֶאֱמָנָה; צִיּוֹן כְּמִשְׁפָּט
תִּפְדֶּה וְשִׁבִּיהָ בְּצִדְקָה;

הפטרה

ראשונה דנחמנתא

In Memory Of
שלום בן זעליג הערן כ"ז

ישעיה מ'

נַחֲמוּ נַחֲמוּ עַמִּי יֹאמֶר אֱלֹהֵיכֶם;
דַּבְּרוּ עַל-לֵב יְרוּשָׁלַם וּקְרָאוּ אֵלַיָּה
כִּי מִלְּאָה צְבָאָה כִּי גִרְצָה עוֹנֶהָ כִּי
לִקְחָה מִיַּד יְהוֹה כְּפָלִים בְּכָל-חֲטָאֵתֶיהָ;

קול קורא במדבר פנו דרך יהוה
 ישרו בערבה מסלה לאלהינו: כל-
 גיא ינשא וכל-הר וגבעה ישפלו והיה
 העקב למישור והרכסים לבקעה:
 ונגלה כבוד יהוה וראו כל-בשר יחדו
 כי פי יהוה דבר: קול אמר קרא ואמר
 מה אקרא כל-הבשר חציר וכל-חסדו
 כציוץ השדה: יבש חציר נבל ציוץ
 כי רוח יהוה נשבה בו אכן חציר העם:
 יבש חציר נבל ציוץ ידבר אלהינו יקום
 לעולם: על הר-גבה עלי-לך מבשרת
 ציוץ הרימי בכח קולך מבשרת
 ירושלם הרימי אל-תיראי אמר-
 לערי יהודה הנה אלהיכם: הנה אדני
 יהוה פחזק יבוא וזרעו משלה לו הנה
 שזכרו אתו ופעלתו לפניו: כרעה עדרו
 ירעה בזרעו יקבץ טלאים ובחיקו ישא
 עלות ינהל: מי מדד בשעלו מים ושמים
 בזרת תפן וכל בשלש עפר הארץ ושקל
 בפלס הרים וגבעות במאזנים: מי תפן
 את-רוח יהוה ואיש עצתו יודענו: את-
 מי נועץ ויבינהו וילמדהו בארח משפט
 וילמדהו דעת ודרך תבונות יודיענו:
 הן גוים כמר מדלי וכשחק מאזנים
 נחשבו הן אלים כדק ישול: ולכנון אין
 די בער וחיתו אין די עולה: כל-הגוים
 כאין נגדו מאפס ותהו נחשבו-לו:
 ואל-מי תדמיון אל ומה דמות תערכו-
 לו: הפסל נסך חלש וצורף בזו-ב
 ירקענו ורתקות כסף צורף: המספן
 תרומה עץ לא ירקב יבחר חרש
 חכם יבקש-לו להכין פסל לא ימוט:
 הלוא תדעו הלוא תשמעו הלוא
 הגד מראש לכם הלוא הביעורתם
 מוסדות הארץ: הישב על-חוג הארץ

וישביה כחגבים הנוטה כדק שמים
 וימתחם כאהל לשבת: הנותן רוזנים
 לאין שפטי ארץ פתהו עשרה: אף
 בל-נטעו אף בל-זרעו אף בל-שרש
 בארץ גזעם וגם נשף בהם ויבשו וסערה
 פקש תשאם: ואל-מי תדמיוני ואשוה
 יאמר קדוש: שאו-מרום עיניכם וראו
 מי ברא אלה המוציא במספר צבאם
 לכלם בשם יקרא מרכ אונים ואמין
 פח איש לא נעדר:

הפטרה

שנייה הנחמתא

Donated by Arnold R. Miller
 In Memory of ^{בר צבי יצחק} August 8, 1958
 Cambridge, MA

ותאמר ציון עזבני יהוה ואדני
 שכחני: התשפח אשה עולה מרחם
 בן-בטנה גם-אלה תשפחנה ואנכי לא
 אשפחך: הן על-כפיים חקתיך חומתיך
 נגדי תמיד: מהרו בניך מוהר-סיף
 ומחר-ביך ממך יצאו: שאי-סביב עיניך
 וראי כלם נקבצו באו-לך חי-אני נאם-
 יהוה כי כלם כעדי תלפשי ותקשרים
 כפלה: כי חרבתוך ושוממתוך וארץ
 הרסתך פי עתה תצרי מיושב ורחקו
 מבל-עין: עוד יאמרו באזנוך בני שפליך
 צר לי המקום גשה-לי ואשבה: ואמרת
 בלבבך מי ילד-לי את-אלה ואני שכולה
 וגלמודה גלה וסוּרה ואלה מי גדל הן
 אני נשארתי לבדי אלה איפה הם: כה-
 אמר אדני יהוה הנה אשא אל-גוים
 ידי ואל-עמים ארים נסי והביאו בניך
 בחץ ובנתך על-כתף תנשאנה: והיו
 מלכים אמנוך ושרותיהם מיניקו-תך
 אפים ארץ ישתחוו-לך ועפר רגליך